

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **T. B.**

zastoupen advokátem JUDr. Adamem Bartoškem, LL.M.
sídlem tř. Svobody 645, Olomouc

proti

žalovanému:

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18. 5. 2020, č. j. KUZZL-30928/2020, sp. zn. KUSP-30928/2020/DOP/Od

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod ze dne 24. 2. 2020, č. j. OSD/0995/20/Bud., 769/19 (dále jen také

„prvostupňové správní rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím Městský úřad Uherský Brod podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v registru řidičů a potvrdil záznamy bodů provedené na základě v rozhodnutí vyjmenovaných oznámení Policie ČR.

2. Správní orgán prvního stupně vydal dne 13. 3. 2019 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal dne 19. 3. 2019 námitky proti uvedenému oznámení a výzvě. Následně správní orgán prvního stupně zahájil řízení o námitkách a obstaral si ověřené kopie pokutových bloků. Prvostupňový správní orgán dále rozhodnutím ze dne 24. 2. 2020 zamítl námitky žalobce vůči záznamům bodů a tyto zároveň potvrdil. Hodnotil mimo jiné, jak jednotlivá oznámení Policie České republiky, tak vyžádané kopie pokutových bloků. Odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí bylo zamítnuto žalovaným žalobou napadeným rozhodnutím.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce namítal, že k vypořádání jeho odůvodněných námitek došlo až v rámci odvolacího řízení, kdy žalovaný nahradil činnost správního orgánu prvního stupně. V dané věci rozhodoval prvostupňový správní orgán dvakrát, kdy poprvé jeho rozhodnutí bylo zrušeno z důvodu nevypořádání se s argumentací žalobce. Podle žalobce tak došlo k porušení ust. § 68 odst. 3, ve spojení s ust. § 90 odst. 1 písmeno b) správního řádu.
4. Žalobce dále namítal vady celkem tří příkazů na místě, které byly jedním z podkladů o úvaze o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Vůči příkazovému bloku č. C1798825 ze dne 10. 1. 2019 žalobce namítal, že z něj není seznatelné, jakého přestupku se měl řidič dopustit, neboť v bodě 6 příkazového bloku je přepisováno jak ustanovení paragrafu, tak číslo zákona. Příkaz byl vypsán nesprávně a neobsahuje všechny zákonné náležitosti. Ačkoliv žalobce namítal, že se nedopustil přestupu, který by podléhal bodovému hodnocení a že byl policistou následně přepsán, nepostačuje, aby si žalovaný sám „domýšlel“, jak a proč k přepisování došlo. Žalovaný neprovedl dokazování a nepodložil řádně své závěry uvedené v rozhodnutí. Žalobce přitom rozporuje nikoliv to, že by se dopustil nějakého přestupku a podepsal příkaz, příkazový blok, ale že tento přestupek nepodléhal bodovému hodnocení, a že byl přepsán až následně bez vědomí žalobce. Uvedeným postupem došlo k porušení ust. § 3, § 2, § 50 odst. 1 a § 50 odst. 3 správního řádu.
5. Vůči příkazovému bloku ze dne 6. 4. 2008, č. C0509214 žalobce namítal, že v popisu skutku absentuje uvedení dne spáchání přestupku. Správní orgány neprovedly dokazování, na základě něhož by bylo zjištěno, kdy měl být skutečně spáchán. Oznámení o uložení příkazu na místě je pouze úředním záznamem, které nemůže zakládat právo nebo ukládat povinnost.
6. Vůči příkazovému bloku ze dne 21. 11. 2017, č. C 0579210 žalobce namítal, že v něm není čitelná právní kvalifikace skutku a chybí uvedení formy zavinění. Dále není zřejmé, zda byl dán důvod pro projednání věci v příkazním řízení, neboť v příkazním bloku není uvedeno, zda byl žalobce pokutován jako řidič nebo jako spolujezdec, není uvedeno, že by

vozidlo řídil a jakým směrem mělo jet; nelze ani vyloučit, že řidič například couval. Nelze ani zjistit, z čeho by řidiči případně vyplývala povinnost být za jízdy připoután a jak tuto povinnost porušil. Výroková část je v rozporu s § 92 zákona číslo 250/2016 Sb. s naukou trestního práva, která v případě tzv. blanketních skutkových podstat či norem vyžaduje, aby výrok obsahoval též odkaz na ustanovení, které formuluje konkrétní povinnost, jejímž porušením došlo k naplnění blanketní skutkové podstaty či normy. Z důvodů vytýkaných vad a námitek nelze s ohledem na podklady obsažené ve správním spise uzavřít, že zaznamenané body odpovídají jednotlivým vyjmenovaným protiprávním jednáním podle přílohy zákona o silničním provozu. Pokud má příkaz sepsaný na místě pro účastníky provozu takové důsledky, jakými může být odebrání řidičského oprávnění, pak je třeba klást na pokutový blok zákonné požadavky. Body proto byly připsány žalobci v rozporu se zákonem i judikaturou soudů.

7. V doplňujícím procesním podání ze dne 5. 10. 2020 žalobce odkázal na metodické doporučení Ministerstva vnitra České republiky ze dne 18. 3. 2019, č. j. MV-60168-6/LG-2018 - Vady příkazových bloků, jejich důsledky a jejich možná náprava (dále jen „metodické doporučení“); toto metodické doporučení podle názoru žalobce podporuje již dříve uplatněnou argumentaci vůči příkazovým blokům.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný nesouhlasil s uplatněnými žalobními námitkami, které považuje za nedůvodné. Odkázal na skutkové a právní závěry uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) soud rozhodl o věci samé bez jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákon o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky k obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
11. Vzhledem k uplatněným žalobním námitkám soud na úvod zdůrazňuje, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu o dosažení celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti

silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

12. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, „V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně, že ke spáchání přestupků z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, respektive v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze, například namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem [...]. Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému k bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktu orgánu veřejné moci)“.
13. Jak vyplývá z výše uvedeného, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v daném případě způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá, a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As

19/2011 - 87 a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a sice že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.

14. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 - 74 doplnil, že ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případu, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017 - 34).
15. Ke konkrétním námitkám žalobce vzneseným k jednotlivým pokutovým blokům pak krajský soud předně odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, který již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, uvedl, že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupek porušil“.*
16. K žalobní námitce týkající se tvrzení, že se prvostupňový správní orgán nevypořádal s právní a skutkovou argumentací uplatněnou žalobcem, čímž došlo k porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu a že tato vada byla napravena až v rámci odvolacího řízení, čímž došlo fakticky k nahrazení činnosti správního orgánu prvého stupně žalovaným, krajský soud uvádí, že jestliže prvostupňové správní rozhodnutí neobsahuje argumentaci odpovídající žalobcem poukazovaným zákonným požadavkům, je možné, aby takovouto vadu napravit v rámci odvolacího řízení odvolací správní orgán. Krajský soud v žádném případě nemůže žalobci přisvědčit, že by takový postup odvolacího řízení byl nepřípustný, zde navíc za situace, kdy žalobce netvrdí konkrétní újmu mu takovým postupem způsobenou. Nejvyšší správní soud naopak ve své judikatuře pravidelně povzbuzuje odvolací orgány, aby byly odvážnější a nebály se odstraňovat vady, k nimž došlo v prvostupňovém řízení, je-li to možné (souhrnně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018 - 34). Aktivní přístup odvolacího orgánu zkracuje délku řízení a je rozhodně vhodnější než opakované vracení věci prvostupňovému orgánu k novému projednání, což vede k nežádoucímu jevu označovanému lidově jako „kolotoč opravných prostředků“ či „úřednický ping pong“. Hlavním regulativem je přitom zákaz překvapivosti odvolacího rozhodnutí. Ten žalovaný v nynějším případě neporušil, neboť vycházel z podkladů shromážděných prvostupňovým správním orgánem a zaujal stejný názor na předmětnou věc jako prvostupňový správní orgán.

17. K námitkám týkajícím se příkazového bloku ze dne 10. 1. 2019 č. C 1798825 soud uvádí, že je zde obsažen předtištěný text „Pokuta uložena za přestupek podle §“ a dále rukou psaný text „125c odst. 1/f“ a pak je zde znak, který připomíná buď pravou závorku nebo číslici 1. Dále pokračuje přetištěný text „zák. č.“, následuje rukou psaný údaj „361/2000“, přičemž číslice 6 je přepisována zřejmě z číslice 1, tak aby se jednalo o číslici 6 a řádek číslo 6 končí předtištěným textem „Sb., ve znění p. p.“. Pokud jde o spáchaný skutek, pak je zde uvedeno, že dne 10. 1. 2019 v 8:45 hodin v Uherském Brodě, ulice Vlčnovská držel žalobce při řízení mobilní telefon, dále je vyplněna registrační značka vozidla a je doplněn text „§ 7 odst. 1 písmeno c) zákona č. 361/2000 Sb.“. Z kolonky 5 a 6 pokutového bloku lze zcela jednoznačně dovodit, že se žalobce dne 10. 1. 2019 v uvedeném čase a místě, při řízení konkrétně specifikovaného vozidla jako jeho řidič dopustil dopravního přestupku uvedeného v ust. § 125c odst. 1 písmeno f), bod 1, tedy tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídil vozidlo a při jeho řízení držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj, přičemž tak učinil v rozporu se zákazem stanoveným v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, v němž je stanoveno, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z citovaného textu na pokutovém bloku jednoznačně vyplývá popis skutku, kterým mělo ke spáchání přestupku dojít a je zcela zjevná jeho právní klasifikace (včetně jejich vzájemného souladu). Soud shodně se správními orgány uzavírá, že uvedený pokutový blok byl použitelný pro provedení zápisu bodu do registru řidičů.
18. Jak již bylo shora uvedeno v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů, se zákonnost rozhodnutí neposuzuje, neboť je u něj (jakožto pravomocného individuálního správního aktu) presumována. Správní orgány v řízení o námitkách správně posoudily, že uvedený pokutový blok poskytuje dostatečnou oporu pro závěr, že žalobce se dopustil spáchání předmětného přestupku. Za uvedeného stavu nebylo místo pro žalobcem požadované dožádání, vysvětlení či předvolání policisty ani nedošlo k porušení ust. § 50 odst. 1, 3 či § 3 a § 2 správního řádu.
19. Pokud jde o námitku vůči pokutovému bloku ze dne 6. 4. 2018, č. C 0509214 soud uvádí následující. Na předmětném pokutovém bloku v kolonce 5 „Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“, není uvedeno datum spáchání přestupku, pouze čas (13:15 hodin). Na pokutovém bloku se nachází dvakrát datum 6. 4. 2018, a to v kolonce 9 (místo a čas vystavení pokutového bloku) a v kolonce 11 u podpisu žalobce, jímž souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a bylo potvrzeno převzetí části B bloku žalobcem právě dne 6. 4. 2018. Dne 6. 4. 2018 byl pátek, pokuta byla žalobcem zaplacená policejnímu orgánu v Nivnici, přičemž v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě bylo Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Policie Zlínského kraje, Územním odborem Uherské Hradiště, obvodním oddělením Policie Uherský Brod vystaveno v pondělí dne 9. 4. 2018 v 8:15:56 a je zde uvedeno datum spáchání přestupku dne 6. 4. 2018 v 13:15 hodin v Nivnici. Vzhledem k uvedeným skutečnostem a dále s přihlédnutím k tomu, že žalobce nenabízí žádné konkrétní tvrzení, že ke spáchání přestupku nedošlo právě dne 6. 4. 2018 v 13:15 hodin, respektive dojít nemohlo, je zřejmé, že ve smyslu shora citované judikatury týkající se úkolu správního orgánu v řízení o námitkách, žalovaný z uvedeného obsahu pokutového bloku i s přihlédnutím k oznámení o uložení pokuty příkazem na místě

vyvodil správný závěr o použitelnosti pokutového bloku pro potřeby provedení bodového záznamu (viz jeho hodnocení obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, str. 11 a 12). Žalobcem poukazovaná judikatura Nejvyššího správního soudu se týkala přezkumu zákonnosti rozhodnutí městského úřadu, jímž byl tamější stěžovatel shledán vinným ze spáchání přestupku; v nyní projednávané věci však správní orgány již neposuzují zákonnost rozhodnutí (jak bylo shora již vyloženo).

20. Ve vztahu k námitkám proti pokutovému bloku ze dne 21. 11. 2017, č. j. C 0579210 žalobce namítal, že v něm není čitelná právní kvalifikace skutku a chybí i uvedení formy zavinění. K této námitce soud uvádí, že v kolonce číslo 5 je jednoznačně uvedeno, že došlo k porušení ust. § 6 odst. 1 písmeno a) zákona o silničním provozu, podle něhož platí, že řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a § 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. To odpovídá i popisu skutku v kolonce číslo 5, kde je uvedeno, že dne 21. 11. 2017v 9:50 hodin v Brně, na ulici Štefánikova nebyl žalobce za jízdy vozidlem konkretizovaným registrační značkou připoután bezpečnostním pásem, přičemž je dále doplněno, že lékařské povolení žalobce nevlastní. V kolonce 6 pak je označen i přestupek, a to uvedením ust. § 125c odst. 1 písmeno k) zákona o silničním provozu, podle něhož platí, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) – j) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona. V pokutovém bloku je tedy dostatečným způsobem uveden popis skutku a jeho právní kvalifikace, včetně jejich vzájemného souladu. Z uvedeného popisu lze jednoznačně dovodit, že žalobce řídil motorové vozidlo a při jízdě jakožto řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem, aniž by byl schopen doložit potvrzení, které by jej uvedené povinnosti být připoután za jízdy zbavovalo. Irelevantní přitom je, jakým směrem mělo vozidlo jet, či zda couvalo. Žalobce ani konkrétně neuvedl, jakého jiného jednání se měl dopustit, přičemž pouze obecně tvrdí, že se dopustil blíže nespecifikovaného jednání, a že toto nemá podléhat záznamu bodů. Uvedený pokutový blok je způsobilý být podkladem pro zápis bodů.
21. K žalobcem poukazovanému metodickému doporučení (viz odst. 7 shora) krajský soud uvádí, že se jedná o pro soud nezavazující výklad správního orgánu, veřejně dostupný, týkající se hodnocení vad příkazových bloků, jejich důsledků a možné nápravy. V uvedeném případě se jedná o výklad právních ustanovení, k němuž je v konkrétním (nyní projednávaném) případě povolán soud a ten shora na základě zjištěného konkrétního skutkového stavu a vypořádání žalobních námitek vyhodnotil, že žalobcem namítané vady pokutových bloků nedosahují takové intenzity, aby bylo možno vyslovit závěr, že jsou nezpůsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
22. Soud se ztotožnil za závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče. Neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným, proto žalobu postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak, jakožto úspěšnému účastníkovi řízení, právo na náhradu na řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 6. 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu